

Joels Bog og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – Nummer syvogtyve

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nummer syvogtyve

Vi nedtegner de sandheder, som Løven af Judas stamme nu åbner. Vi sammenstiller sandheder for at behandle Joels budskab, som Peter i Apostlenes Gerninger identificerede som budskabet om sildigregnen. Vi nærmer os de sandheder, som nu er ved at gå i opfyldelse, som de sandheder, der fuldbyrder den endelige adskillelse af de to klasser, der altid åbenbares, når en prøvende sandhed åbnes. Vi behandler også disse selvsamme åbnede sandheder ikke blot som den tredje engels ord, han som adskiller, men også som de ord, der fuldbyrder beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind. Den tredje engel både udrenser og renser.

Siden juli 2023 har Løven af Judas stamme gradvis åbnet de sandheder, der er knyttet til de ydre og indre linjer i historien om Guds restfolk. Vi åbner nu Matthæusevangeliet med det formål at forstå Peters rolle. Peter er et symbol på Kristi pagtsforhold til Hans kristne brud — den menighed, som Han ville bygge på Klippen. Peter repræsenterer den første og også den sidste kristne brud. Peter fremstilles som netop dette symbol i midterverset i Matthæus' kapitel elleve og toogtyve, og disse kapitler er de midterste kapitler i de parallelle linjer fra Første Mosebog og Johannes' Åbenbaring, fra kapitel elleve til toogtyve. Peter repræsenterer de hundrede og fireogfyrre tusinde i de sidste dage, og i passagen befinder han sig i Cæsarea Filippi, som er Panium i Daniel 11:13–15.

Peter befinder sig ved Panium, og han befinder sig også på pinsedagen, i den øvre sal ved den tredje time og dernæst i templet ved den niende time. De seks timer repræsenterer det tidsrum, hvori de hundrede og fireogfyrre tusinde besegles frem mod søndagslovens ankomst. Kristi korsfæstelse begyndte også ved den tredje time, og Han døde ved den niende time, hvilket førte til opstandelsen, som indledte pinsetiden, der endte med Peter på pinsedagen ved den tredje og den niende time. Da Forsynet sendte evangeliet til hedningerne, sendte Kornelius bud efter Peter ved den niende time. Den tredje time repræsenterede også morgenofferet og den niende time aftenofferet.

Sextimersperioden blev fremstillet ved perioden med lejr mødet i Exeter og den store skuffelse den 22. oktober 1844. I Apostlenes Gerninger fremstilles Peter som en, der kommer i enhed med de øvrige, som udgør de hundrede og fireogfyrre tusinde, ved afslutningen af kapitel ét, da Judas bliver erstattet med Matthias. Tallet er da blevet fuldendt. Der identificeres en bestemt progression i beretningen.

Peter er først i salen ovenpå og derefter i templet. Da han er i salen ovenpå, er det den tredje time, og i templet er det den niende time. Fremstillingen ved den tredje time frembragte tre tusind sjæles dåb.

Da de nu med glæde tog imod hans ord, blev døbt; og samme dag blev omkring tre tusind sjæle føjet til dem. ApG 2,41.

Fra nummereringen ved slutningen af kapitel ét og indtil templet ved den niende time repræsenterer perioden beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind.

De hundrede fireogfyrre tusind vil frembære budskabet om retfærdiggørelse ved tro, som er den tredje engels budskab i sandhed. Retfærdiggørelse er Guds værk i at lægge menneskets herlighed i støvet, som søster White så træffende har bemærket.

”Hvad er retfærdiggørelse ved tro? Det er Guds værk i at lægge menneskets herlighed i støvet og gøre for mennesket det, som det ikke står i dets magt at gøre for sig selv. Når mennesker ser deres egen intethed, er de beredte til at blive iklædt Kristi retfærdighed. Når de begynder at prise og ophøje Gud dagen lang, da bliver de ved beskuelse forvandlet til det samme billede. Hvad er genfødsel? Det er at åbenbare for mennesket, hvad dets egen virkelige natur er, at det i sig selv er værdiløst. Disse lærdomme har I aldrig lært. Åh, om I kunne indse den menneskelige sjæls værdi.” Manuscript Releases, bind 20, 117.

Et eksempel på retfærdiggørelsens budskab, således som det frembæres af de hundrede og fireogfyrre tusinde, er Gideon, som er en pagtsmand, for hans navn blev forandret til Jerubba'al. Gideons budskab bestod i, at han anbragte en tændt fakkelt inde i et lerkar, derpå knuste karret, stødte i en basun og råbte: »Herrens og Gideons sværd.« Gideons sværd var også Herrens sværd, for sværdet er Guds Ord, som er foreningen af guddommelighed med menneskelighed. Dette budskab blev fremstillet ved basunen og hans råb, idet han knuste karret. Karret er menneskeligheden, som må knuses eller ydmyges til støvet, for at Guds lys herlighed kan skinne frem.

Før Gideon forkyndte budskabet, samlede han 300 mænd gennem en prøvelsesproces. Da processen var afsluttet, havde Gideon tre hundrede mænd. 300 er en tiendedel af de tre tusind på pinsedagen. De repræsenterer den hær, som oprejses i Ezekiel syvogtredive, og som træder ind i den evige pagt.

Så profeterede jeg, som han havde befalet mig, og ånden kom ind i dem, og de blev levende og stod op på deres fødder, en overordentlig stor hær. Da sagde han til mig: Menneskesøn, disse ben er hele Israels hus; se, de siger: Vore ben er udtørrede, og vort håb er tabt; vi er afskåret for vor del. Ezekiel 37:10, 11.

Israels hus er afskåret i sine dele, og Ezekiel vil anskueliggøre, hvordan de dele af Juda og Efraim, som er blevet afskåret, skal blive ét folk. Den hær består af to stave, som har været adskilt, men som bliver forenet til én stav, når de indgår pagt med Gud.

Desuden vil jeg slutte en fredspagt med dem; den skal være en evig pagt med dem; og jeg vil give dem plads og gøre dem talrige og sætte min helligdom midt blandt dem til evig tid. Også min bolig skal være hos dem; ja, jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk. Og hedningerne skal kende, at jeg, Herren, helliger Israel, når min helligdom er midt blandt dem til evig tid. Ezekiel 37:26–28.

“Hedningerne skal kende, at Herren” helliger Israel, når Han sætter sin helligdom i deres midte. Guds helligdoms forening med Guds folk repræsenterer foreningen af det menneskelige tempel med det guddommelige tempel, og når dette sker, besegles Guds trofaste 300, og verden kan kun advares ved at se et folk, som helliges under søndagslovskrisen.

“Helligåndens værk er at overbevise verden om synd, om retfærdighed og om dom. Verden kan kun advares ved at se dem, som tror sandheden, helliggjort ved sandheden, handle efter høje og hellige principper og i ophøjet og ædel forstand vise skillelinjen mellem dem, der holder Guds bud, og dem, der træder dem under fødder. Åndens helliggørelse markerer forskellen mellem dem, der har Guds segl, og dem, der holder en falsk hviledag. Når prøven kommer, vil det tydeligt blive vist, hvad dyrets mærke er. Det er helligholdelsen af søndagen. De, som efter at have hørt sandheden fortsætter med at betragte denne dag som hellig, bærer underskriften fra syndens menneske, som tænkte at forandre tider og lov.” Bible Training School, 1. december 1903.

Guds helligdom forenes med Hans menighed, når menigheden forvandles fra den stridende menighed til den sejrende menighed. Den pagt, som Ezekiel omtaler, fremstilles i forbindelse med sammenføjnngen af de to stykker træ, som danner ét folk.

Sig til dem: Så siger den Herre Gud: Se, jeg vil tage Josefs stav, som er i Efraims hånd, og Israels stammer, hans fæller, og jeg vil lægge dem til ham, ja, til Judas stav, og gøre dem til én stav, og de skal være ét i min hånd. Og stavene, som du skriver på, skal være i din hånd for deres øjne. Og sig til dem,

Så siger den Herre Gud: Se, jeg vil tage Israels børn bort fra folkene, som de er draget hen iblandt, og jeg vil samle dem fra alle sider og føre dem til deres eget land. Og jeg vil gøre dem til ét folk i landet, på Israels bjerge; og én konge skal være konge for dem alle. De skal ikke længere være to folk, og de skal aldrig mere deles i to riger. De skal heller ikke mere gøre sig urene med deres afguder eller med deres vederstyggelige ting eller med nogen af deres overtrædelser; men jeg vil frelse dem fra alle deres boliger, hvori de har syndet, og jeg vil rense dem. Så skal de være mit folk, og jeg vil være deres Gud. Ezekiel 37:19–23.

Efraims stav og Judas stav er de to 2520-årige adspredelser over Efraim og Juda, som nåede deres afslutning henholdsvis i 1798 og den 22. oktober 1844. De blev den ene nation af det moderne åndelige Israel den 22. oktober 1844, da værket med at rense hans folk, eller hans helligdom, begyndte. Denne historie er et forbillede på historien om de hundrede og fireogfyrre tusind, som vil blive udrenset og renset (renset) af Pagtens Budbærer, der pludselig kommer til sit tempel ved søndagsloven. Når denne udrensning er fuldbåret, umiddelbart før søndagsloven, vil den sejrrige menighed have en konge over sig, og den konge er David, som begyndte sin regering, da han var tredive år gammel. Det er den samme David, som i Matthæus kapitel ét er den fjortende generation siden Abraham. Dette identificerer et tredje vidne om David ved søndagsloven. Den mægtige hær, som oprejses fra de to stave, ledes af kong David, når menigheden er udrenset for ukrudt.

Og min tjener David skal være konge over dem, og de skal alle have én hyrde; de skal også vandre efter mine domme og holde mine love og gøre efter dem. Og de skal bo i det land, som jeg gav min tjener Jakob, hvor jeres fædre har boet; og de skal bo deri, de selv og deres børn og

deres børns børn til evig tid; og min tjener David skal være deres fyrste for evigt. Ezekiel 37:24, 25.

Denne hær er også præsterne i Første Petersbrev, kapitel to, som er tredive år gamle, når de begynder deres tjeneste.

Også I, som levende sten, opbygges til et åndeligt hus, et helligt præsteskab, for at frembære åndelige ofre, som er Gud velbehagelige ved Jesus Kristus. 1 Peter 2:5.

Disse præster blev også forbilledliggjort ved de tre hundrede milleritiske prædikanter, som tog de tre hundrede 1843-diagrammer, der blev udgivet, og anvendte diagrammerne til at bringe budskabet til deres generation.

“Efter nogen drøftelse om emnet blev det enstemmigt vedtaget at lade tre hundrede, tilsvarende dette, litografer, hvilket snart blev udført. De blev kaldt ‘de ’43 kort.’ Dette var en meget vigtig konference.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Nu viser vor historie, at der var hundreder, som underviste ud fra de samme kronologiske tavler, som William Miller gjorde, alle af samme støbning. Dengang var det budskabets enhed, alt om det ene tema, Herrens Jesu komme på et bestemt tidspunkt, 1844.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

De 300 milleritiske prædikanter fuldbyrdede deres værk under den første engels historie, og inspirationen underretter os om, at den første engel er et forbillede på den tredje engel. De var ifølge Joseph Bates „alle af samme støbning“. Gideon pålægger sin hær på tre hundrede at gøre, som han gjorde. De 300 milleritiske prædikanter, som blev forbilledliggjort ved Gideons hær på tre hundrede, skal samles ved 9/11, hvor det første budskab gives kraft, og prøvelsen begynder.

Da stod Jerubbaal, det er Gideon, og alle de folk, som var med ham, tidligt op og slog lejr ved Harods kilde; og Midjanitternes hær lå nord for dem ved Moreh-højen i dalen. Og Herren sagde til Gideon: De folk, som er med dig, er for mange til, at jeg vil give Midjanitterne i deres hånd, for at Israel ikke skal rose sig imod mig og sige: Min egen hånd har frelst mig. Så råb nu dette ud i folkets påhør og sig: Enhver, som er frygtsom og bange, skal vende om og skynde sig bort fra Gileads bjerg. Da vendte toogtyve tusind af folket om, og ti tusind blev tilbage. Og Herren sagde til Gideon: Folket er endnu for talrigt; før dem ned til vandet, så vil jeg prøve dem for dig dér. Og det skal ske, at den, om hvem jeg siger til dig: Denne skal gå med dig, han skal gå med dig; men enhver, om hvem jeg siger til dig: Denne skal ikke gå med dig, han skal ikke gå.

Så førte han folket ned til vandet; og Herren sagde til Gideon: Enhver, som lepper vandet med sin tunge, således som en hund lepper, ham skal du stille for sig selv; ligeså enhver, som bøjer sig ned på sine knæ for at drikke. Og tallet på dem, som leppede, idet de førte hånden til munden, var tre hundrede mand; men resten af folket bøjede sig ned på deres knæ for at drikke vand. Dommerne 7:1–6.

Gideons navn ændres til Jerubbaal, der betyder “at stride med Baal.” Gideon betyder “fælder”, og Johannes Døberen lagde øksen ved træets fod. Johannes var et forbillede på William Miller, den

første engels budbringer, og det er her, Gideon stemmer overens. Gideon er Miller, alfa-Elias, i de tre engles historie.

Midjanitterne er den nordlige fjende, og de slog lejr ved Moreh-højen, og Gideon ved Harods kilde, som betyder frygt og rædsel. 11. september indførte terrorismen, og det første budskab er et kald til at frygte Gud. Gideon er ved 11. september, Harods kilde (terrorisme), og den nordlige fjende i dalen ved Moreh-højen, som betyder tidlig regn. Ved 11. september begyndte overøsningen af den sildige regn, som er den tidlige regn, at falde fra Moreh-højen. Efter den første af to prøver blev de toogtyve tusind sendt hjem fra Gileads bjerg. Gilead betyder vejmærke, og det vejmærke, hvor de toogtyve tusind blev sendt hjem, er den første skuffelse den 19. april 1844 eller den 18. juli 2020. Toogtyve markerer vejmærket for den første skuffelse, ligesom 22 identificerer den dag, da den store skuffelse indtraf den 22. oktober 1844.

Den næste prøve var vandprøven, som i Miller-bevægelsens historie blev anskueliggjort ved lejrmodet i Exeter, hvor der var to telte forbundet med vand og således repræsenterede to klasser af tilbedere. Exeter betyder „fæstning ved vandet“, og det andet telt var optaget af de dårlige jomfruer fra Watertown. Exeter repræsenterer Gideons vandprøve, men det var ikke så meget vandet som den metode, der blev anvendt til at drikke vandet. Den ene klasse var for udmattet til at blive ved med at gå, mens de skovlede vandet op, og den anden klasse blev ved med at bevæge sig fremad. Den ene klasse var den trætte klasse, repræsenteret ved Lea i modsætning til Rakel, som var den gode rejsende.

Future for Americas tjeneste var Gideon ved 11. september, da den første af to prøver skulle udrense en stor klasse fra Gideons skare. Terrorismen den 11. september identificerer Harods kilde med frygt og rædsel, og Moreh-højen identificerer begyndelsen på den sene regn. En adskillelse fandt sted den 18. juli 2020, da toogtyve tusind forlod, og således markerede ankomsten af ventetiden med tallet toogtyve. Gideons tre hundrede er dem, som består den anden prøve, hvilket er prøven på den sene regns metodologi, således som den identificeres i Esajas otteogtyve.

Peter er ved Panium såvel som ved pinse. Pinse er søndagsloven, og Daniel kapitel elleve, vers seksten, er også søndagsloven. Vers tretten til femten i Daniel kapitel elleve er Panium, og disse vers repræsenterer den ydre profetiske historie, der leder frem til søndagsloven, og Peter i Apostlenes Gerninger, ved den tredje og niende time, repræsenterer den indre profetiske historie, der leder frem til søndagsloven. Den ydre linje identificerer den historie, der leder frem til dyrets mærke, og den indre identificerer historien om beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind. Da Peter er et så vigtigt symbol i både den ydre og den indre historie, som nu er i færd med at blive opfyldt, syntes det passende at placere Peter ind i den profetiske sammenhæng, som løber under Skriftens overfladelæsning.

De tolv messianske profetier, som i Matthæusevangeliet er markeret som opfyldte, fremstiller de hundrede og fireogfyrre tusindes historie. „Endens tid“ markerer begyndelsen på en reformatorisk bevægelse, og ligesom Arons og Moses' fødsel markerede „endens tid“ i Moses' linje, Kristi alfa, således markerede også Johannes' fødsel og hans fætter Jesus „endens tid“ i 1989. Om det er umagen værd at overveje de tolv messianske profetier, bliver desto mere interessant, når det sættes

i sammenhæng ved at rejse et andet spørgsmål. Hvilken anden bibelsk bog markerer så mange messianske opfyldelser som dem, der findes i Matthæusevangeliet?

„Guds værk på jorden fremviser fra tidsalder til tidsalder en slående lighed i enhver stor reformation eller religiøs bevægelse. Principperne for Guds handlemåde med mennesker er altid de samme. De betydningsfulde bevægelser i nutiden har deres parallel i fortidens, og kirkens erfaring i tidligere tider rummer lærdomme af stor værdi for vor egen tid.“ The Great Controversy, 343.

Enhver reformatorisk bevægelse har et begyndelsespunkt, som i Daniels Bog betegnes som »endetiden«. Endetiden i Kristi reformatoriske bevægelse var hans fødsel, som var et forbillede på både 1798 og 1989,

Det første messianske vejmærke—1989

Og de sagde til ham: I Betlehem i Judæa; for således er der skrevet ved profeten: Og du, Betlehem, i Judas land, er ingenlunde den ringeste blandt Judas fyrster; thi fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk Israel. Matthæus 2:5, 6.

Forudsigelse

Men du, Betlehem Efrata, skønt du er lille blandt Judas tusinder, fra dig skal han udgå til mig, han som skal være hersker i Israel; hans udspring er fra fordums tid, fra evighed. Mika 5,2.

1989 var endetiden for den tredje engels bevægelse. Den indtraf 126 år efter oprøret i 1863 og blev repræsenteret ved Ronald Reagan og George Bush den ældre. Endetiden i Moses' historie var Arons og Moses' fødsel, ligesom endetiden i Kristi historie var Johannes Døberens og Kristi fødsel. Når Daniels bog bliver afseglet, som den blev i 1989, sker der en forøgelse af kundskab. Denne forøgelse af kundskab fører til det andet vejmærke og identificerer, hvornår et prøvende budskab bliver udviklet ud fra den kundskab, der blev afseglet.

Enhver reformatorisk bevægelse markerer et tidspunkt, hvor budskabet formaliseres og derefter bliver et prøvende budskab. Kristus forklarer altid prøven, før han holder mænd og kvinder ansvarlige for den. Adam og Eva fik på forhånd at vide, hvilke følger der ville indtræffe, hvis de var ulydige, og Gud forandrer sig aldrig.

Og Gud Herren bød mennesket og sagde: Af hvert træ i haven må du frit spise; men af træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise; thi den dag du spiser deraf, skal du visselig dø. 1 Mosebog 2,16-17.

William Miller „formaliserede“ den første engels prøvende budskab fra 1831 til 1833. De hundrede og fireogfyrre tusinds budskab blev formaliseret i 1996 med udgivelsen af tidsskriftet Time of the End, som behandler de sidste seks vers i Daniel elleve, der blev forseglet op i 1989. Det år blev også publikationen med titlen Prophetic Time Lines udgivet, og den fremlagde den metodologi, som er toogtyve gange mere kraftfuld end de regler, William Miller antog. Disse regler er nu fremlagt i publikationen Prophetic Keys. De regler, som alle, der forkynnder den tredje engels budskab, vil benytte, er Millers regler.

„De, som er beskæftiget med at forkynde den tredje engels budskab, ransager Skrifterne efter den samme plan, som Fader Miller fulgte.“ Review and Herald, 25. november 1884.

Millers regler er alfa, og Profetiske Nøgler er omega. Den eneste måde at bestå et profetisk prøvelsesbudskab på er at anvende den studiemetode, der er skitseret i Guds Ord. Det sande budskab kan ikke adskilles fra den sande metode, som stadfæster budskabet. I enhver reformbevægelse fremføres prøvelsesbudskabet for den generation, og det omfatter den korrekte metode som et element i vejmærket. Millers budskab var baseret på åbningen af Daniels Bog. Hans budskab var Gideons budskab, for det frembragte også en hær på tre hundrede.

Og han delte de tre hundrede mænd i tre flokke, og han gav hver mand en basun i hånden samt tomme krukker med fakler indeni krukkerne. Og han sagde til dem: Se på mig og gør ligeså; og se, når jeg kommer til udkanten af lejren, da skal det ske, at således som jeg gør, således skal I gøre. Når jeg blæser i basunen, jeg og alle de, som er med mig, da skal også I blæse i basunerne rundt om hele lejren og sige: Herrens sværd og Gideons. Dommerne 7:16–18.

Millers budskab var „basunen“ og „sværdet“. Dog var det både Gideons og Herrens sværd. Herrens ord blev udgivet i 1611, og 220 år senere udgav Miller sit budskab om den første engel. Uafhængighedserklæringen blev udgivet i 1776, og 220 år senere, i 1996, blev den tredje engels budskab udgivet. Millers budskab var Guds folks indre budskab fra den første engel, som fremstillet ved synet af Ulaj-floden, og det forkyndte dommens begyndelse. Den tredje engels budskab i Future for America er Guds folks ydre budskab, som fremstillet ved synet af Hiddekel-floden, og det forkynder dommens afslutning.

Den profetiske metodologi er fremstillet ved en af de messianske profetier, som Matthæus identificerer som opfyldt af Kristus, og derved er 1831 forbilledligt fremstillet, idet „faderen“ repræsenterer sin søn i 1996. De to metodologiens vidner er et alfa og omega, og med det menneskelige sendebuds medvirken etablerer de tilsammen et forhold mellem far og søn, hvilket er forholdet i Malakias' Elias-budskab. Fædrenes hjerter vendes til børnene, og omvendt. Millers regler skal forenes med reglerne, der bærer titlen Profetiske Nøgler. Det nye lys må bygges på det gamle lys. De, som vælger ikke at anvende metodologien fra 1831 og 1996, er forbandede. Den ene klasse er forbandet, og den anden er velsignet. Valget er dit?

Det andet messianske vejmærke —1996

for at det skulle opfyldes, som blev talt ved profeten, der siger: Jeg vil oplade min mund i lignelser; jeg vil fremføre ting, som har været holdt skjult fra verdens grundlæggelse. Matthæus 13,35.

Forudsigelse

Jeg vil oplade min mund i lignelser; jeg vil fremsige fordums dunkle udsagn. Salmernes Bog 78,2.

De dunkle udsagn, lignelserne, som Løven af Judas stamme „fremfører“, repræsenterer linje på linje-fremstillinger af sandheder, som har været forseglet eller holdt skjult fra verdens

grundlæggelse. Når budskabet først er formaliseret, bliver det derefter bemyndiget ved en profetis opfyldelse, som markerer begyndelsen på en prøvelsestid.

Da den sene regn begyndte at stænke den 11. september 2001, blev oprøret fra 1888 og Korahs oprør gentaget. Ved oprøret i Minneapolis i 1888 og ved Korahs oprør blev Guds udvalgte budbringere forkastet sammen med det budskab, de frembar. Både barnet og badevandet blev kastet ud på én gang. De blev forkastet ud fra den forudsætning, at hele menigheden var lige så hellig som dem, Gud havde udvalgt. Oprørerne var ude af stand til at se guddommeligheden hos de menneskelige budbringere. Alt, hvad de kunne se, var sig selv, menneskelighed blottet for guddommelighed, og derfor mente de, at alle var ens.

Men Korah, Jizhars søn, Kehats søn, Levis søn, og Datan og Abiram, Eliabs sønner, og On, Pelets søn, Rubens sønner, tog mænd med sig. Og de stod frem imod Moses, sammen med visse af Israels børn, to hundrede og halvtreds fyrster i menigheden, ansete mænd i forsamlingen, mænd af navn. Og de samlede sig mod Moses og mod Aron og sagde til dem: I tager for meget på jer, eftersom hele menigheden er hellig, hver eneste iblandt dem, og Herren er midt iblandt dem; hvorfor ophøjer I da jer selv over Herrens menighed? 4 Mosebog 16:1–3.

Koras, 1888 og 11. september repræsenteres som et afslag på at underordne sig Guds valg af udvalgt lederskab, samtidig med at man sætter sin lid til en falsk definition af Guds menighed. Jeremias identificerer det samme fænomen, da oprørerne hævdede: „Herrens tempel, Herrens tempel er disse.“

Det ord, som kom til Jeremias fra Herren, således:

Stå i porten til Herrens hus, og udråb dér dette ord og sig: Hør Herrens ord, alle I af Juda, som går ind gennem disse porte for at tilbede Herren. Så siger Hærskarers Herre, Israels Gud: Bedr jeres veje og jeres gerninger, så vil jeg lade jer bo på dette sted. Sæt ikke jeres lid til løgneord, så I siger: Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel er dette.

Thi dersom I grundig forbedrer eders veier og eders gerninger, dersom I grundig lar rett gå mellom mann og hans neste, dersom I ikke undertrykker den fremmede, den farløse og enken, og ikke utøser uskyldig blod på dette sted, og heller ikke følger andre guder til eders egen skade: da vil jeg la eder bo på dette sted, i det land som jeg gav eders fedre, fra evighet til evighet.

Se, I stoler på løgneord, som ikke kan gavne. Jeremias 7,1–8.

Jødernes løgneord i Jeremias' tid er Kora's og hans tilhængeres løgneord, oprørerne fra 1888 og naturligvis oprørerne fra 11. september. Det er de løgne, som Efraims drankere skjuler sig under i Esajas otteogtyve.

Derfor hør Herrens ord, I spottere, som hersker over dette folk, som er i Jerusalem. Fordi I har sagt: Vi har sluttet en pagt med døden, og med dødsriget har vi truffet en overenskomst; når den oversvømmende svøbe farer frem, skal den ikke nå os; thi vi har gjort løgnen til vor tilflugt, og under falskhed har vi skjult os. Esajas 28:14, 15.

Det er også den løgn, som repræsenterer mangel på kærlighed til Sandheden, hvilket medfører en kraftig vildfarelse i 2 Thessalonikerbrev.

Og derfor skal Gud sende dem en kraftig vildfarelse, så de skal tro løgnen, for at de alle skal blive fordømt, som ikke troede sandheden, men havde behag i uretfærdigheden. 2

Thessalonikerbrev 2,11.12.

De „løgnagtige ord“ repræsenterer den tåbelige forestilling, at kirken er dér, hvor frelsen findes, og ikke i udvalgte sendebud og deres udvalgte budskaber. Forbindelsen mellem Gud og mennesket tilvejebringes og opretholdes alene gennem Hans Ord. Han er Ordet, og intet menneske kommer til Faderen uden ved Ordet. Kristus repræsenteres ved sine udvalgte sendebud og det budskab, de frembærer. At tro noget andet er at hade Sandheden og tro en løgn. Jeremias fordømmer de jøder, som sætter deres lid til templet, ved at minde dem om Shilo, hvor Guds Ark havde været siden indgangen i det Forjættede Land.

Derfor vil jeg gøre mod dette hus, som er kaldt med mit navn, og som I stoler på, og mod det sted, som jeg gav jer og jeres fædre, således som jeg har gjort mod Shilo. Og jeg vil kaste jer bort fra mit åsyn, således som jeg har kastet alle jeres brødre bort, hele Efraims slægt. Bed derfor ikke for dette folk, og opløft ikke råb eller bøn for dem, og gå ikke i forbøn hos mig; thi jeg vil ikke høre dig. Jeremias 7:14–16.

Den ugudelige Eli og hans to ugudelige sønner, Hofni og Pinehas, svarer til og stemmer overens med Korah, Datan og Abiram ved, at de lod det tiltagende frafald udvikle sig, indtil nådetiden ophørte, og alle tre døde på samme dag, således som også Korah, Datan og Abiram gjorde. De dør alle ved søndagsloven!

Ved 9/11 forkaster Korahs oprør og Elis oprør, jødernes oprør i Jeremias vidnesbyrd og oprørerne fra 1888 budskabet og budbærerne for den periode og gør oprør imod dem. Denne periode afsluttes ved søndagsloven efter to prøver. Den første prøve strækker sig fra 9/11 til 18. juli 2020, og den anden prøve er udrensningen og beseglingen, repræsenteret ved Midnatsråbets budskab. Ud af denne renselsesproces beredes Gideon og hans tre hundrede til at støde i deres basuner, og det gør de, når Samuel oprejses ved søndagsloven, hvilket er, når Arken tages til fange af filistrene. Derpå ophøjes den sejrende menighed som et banner.

Den kirke har en konge, ved navn David, og en profet repræsenteret ved Ezekiel og Samuel ved Shilos omstyrtelse. Kirken vil også have præstedømmet repræsenteret ved Josef. Søndagslovens prøvetid er der, hvor Helligåndens ild udgydes uden mål, som repræsenteret ved det syvende segl. Denne ild ødelægger de navnkundige mænd, som gjorde oprør sammen med Korah, Datan, Abiram, Eli, Hofni, Pinehas og oprørerne fra 1888.

Netop den ild fra Helligåndens udgydelse er baggrunden for den sejrende menigheds drama. Menigheden er repræsenteret ved kong David, profeten Ezekiel og præsten Josef. Disse tre står i den ild, som tilintetgør de 250 ansete mænd, ligesom Nebukadnezars ild tilintetgjorde de mænd, der kastede de tre værdige mænd ind i ovnen. Som den sejrende menighed ser hele verden til, mens de kastes i ildovnen, og pludselig viser Guds Søn sig sammen med menighedens profet, præst og

konge — repræsenteret ved Shadrak, Meshak og Abednego. Fire trediveårige i ildovnen repræsenterer sandheden om, at guddommelighed forenet med menneskelighed ikke synder!

Kora, Datan og Abiram, som også er Eli, Hofni og Pinehas, er forfalskningen af den sejrende menighed, som består af en profet, præst og konge. Disse tre er Gideons 300, de tre tusind sjæle ved pinse, de 300 milleritiske prædikanter, de tre hundrede 1843-diagrammer, som er tredive år gamle, når søndagsloven kommer, og ild falder ned fra himlen. Hos Elias var ilden til for at skelne mellem de sande og de falske profeter. Den ild, der falder ned i Tredje Mosebog på den „ottende“ dag, når Aron begynder at tjene, fortærer Arons offer, som er offeret i Malakias 3, der er velbehageligt som i fordums år. Den samme ild tilintetgør dem, som frembærer fremmed eller almindelig ild, sådan som det fremstilles ved Hofni og Pinehas, Arons sønner.

Når Gud stadfæster den sande profet med Elias, eller den sande præst med Aron, fører ilden til døden for Ba'als falske profeter, som også er Hofni og Pinehas. Hofni og Pinehas er Arons sønner; de er den sidste generation af et pagtsfolk, som udspys af Herrens mund ved søndagsloven.

„Dette er ikke Søster Whites ord, men Herrens ord, og hans budbringer har givet dem til mig for, at jeg skal give dem til jer. Gud kalder jer til ikke længere at arbejde i modstrid med ham. Meget undervisning blev givet angående mænd, som gør krav på at være kristne, mens de åbenbarer Satans egenskaber, modarbejder sandhedens fremgang i ånd, ord og handling og visselig følger den vej, hvor Satan leder dem. I deres hjertes hårdhed har de taget en myndighed til sig, som på ingen måde tilhører dem, og som de ikke burde udøve. Den store Lærer siger: ‘Jeg vil omstyrte, omstyrte, omstyrte.’ Mænd siger i Battle Creek: ‘Herrens tempel, Herrens tempel er vi,’ men de bruger almindelig ild. Deres hjerter er ikke blødgjort og underkuet af Guds nåde.” Manuscript Releases, bind 13, 222.

Den „almindelige ild“ er det, Arons søn brugte, da præstedømmet begyndte. Tallet „81“ er et symbol på præstedømmet, og i Tredje Mosebog, kapitel otte, vers ét, fremstilles præstens syv dages renselse og indvielse. Deres klæder tages bort og erstattes med den himmelske Ypperstepræsts klæder, som det fremstilles i Zakarias’ syn om Josva og englen i kapitel tre. De 300 i Zakarias fremstilles som „mænd, der vækker undren“, for de repræsenterede i historien den tid, hvor Gud fjerner sit folks misgerninger, hvilket er søndagsloven, når menigheden forvandles fra stridende til sejrende. Efter syv dages indvielse begyndte de at tjene på den ottende dag.

I skal ikke gå ud fra døren til åbenbaringsteltet i syv dage, indtil jeres indsættelses dage er til ende; thi i syv dage skal han indvie jer. 3 Mosebog 8,33.

Den ottende dag er et symbol på den ottende, som er af de syv, på Laodikeas forvandling til Filadelfia, på de otte sjæle i Noas ark, på omskærelsens ottende dag og på opstandelsens ottende dag. Den dag er søndagsloven, når pavedømmets dødelige sår læges, og det derfor, oprejst til live igen, bliver den ottende, som er af de syv.

Og det skete på den ottende dag, at Moses kaldte Aron og hans sønner og Israels ældste. 3 Mosebog 9,1.

På den ottende dag begyndte præsterne at gøre tjeneste, men Arons sønner frembar „fremmed ild“. Adventismen hævder, at de er Herrens tempel, og søster White identificerede denne påstand som fremmed ild. Ikke alene er det en løgn, men det er fremmed ild i modsætning til hellig ild. Den hellige ild er budskabet om Midnatsråbet, og den fremmede ild er det forfalskede freds- og sikkerhedsbudskab, som vil være det sidste budskab, der forkyndes af de stumme hunde, der nægtede at gå og at give et advarselsbudskab. I kapitel ni frembærer Aron offeret, og ild kommer ned fra himlen og fortærer offeret. Dernæst frembærer hans to ugudelige sønner fremmed ild, og Guds ild fortærer dem.

Og Aron løftede sin hånd mod folket og velsignede dem, og han steg ned efter at have frembåret syndofferet og brændofferet og takofrene. Og Moses og Aron gik ind i åbenbaringsteltet og kom ud og velsignede folket; og Herrens herlighed åbenbarede sig for hele folket. Og der udgik ild fra Herrens åsyn og fortærede på alteret brændofferet og fedtet; da hele folket så det, råbte de af fryd og faldt på deres ansigter. Og Nadab og Abihu, Arons sønner, tog hver sin ildpande og lagde ild i den og lagde røgelse derpå og frembar fremmed ild for Herrens åsyn, noget han ikke havde befale dem. Da udgik ild fra Herren og fortærede dem, og de døde for Herrens åsyn. 3 Mosebog 9:22–10:2.

Mændene i Battle Creek er det moderne Sanhedrin, som sætter deres lid til deres kirkestruktur frem for den sande Vidnes budskab til Laodikea. Det sande Vidne til Laodikea er Kristus, og Han forandrer sig aldrig, og Han har altid brugt mænd efter sit eget valg til at fremføre budskabet for et folk, som åbenbarede Laodikeas karaktertræk. Der er intet nyt under solen.

Han udvalgte Moses, som alene var blevet oplært af Gud i fyrré år, ligesom Jesus og hans fætter Johannes var blevet oplært. Han udvalgte Moses, Kristus og Johannes som eksempler på sådanne, der var blevet oplært uden for det formelle uddannelsessystem. Nazaret repræsenterer et symbol på en person, som er blevet udvalgt, således som det var tilfældet med de nye opkomlinge, Jones og Waggoner, i oprøret i Minneapolis i 1888. Nazaret repræsenterer kaldelsen og indvielsen af en udvalgt mand, men den udvalgte mand er borger i en by, som bliver foragtet.

Og Nathanael sagde til ham: Kan noget godt komme fra Nazaret? Filip siger til ham: Kom og se. Johannes 1,46.

De stammende tunger i Esajas 28 repræsenterer dem, der kom fra Nazaret. Efter formaliseringen af Millers budskab i 1831 blev budskabet bemyndiget ved opfyldelsen af profetien om det andet ve, hvilket er et forbillede på opfyldelsen af en profeti om det tredje ve den 11. september. Vi vil tage den tredje messianske profeti op i den næste artikel.

"Tre nætter før Review-kontoret brændte, var jeg i en dødsangst, som ord ikke kan beskrive. Jeg kunne ikke sove. Jeg gik frem og tilbage i værelset og bad til Gud om at forbarme sig over sit folk. Da syntes jeg at være på Review-kontoret sammen med de mænd, som har ledelsen af institutionen. Jeg forsøgte at tale til dem og således hjælpe dem. En med myndighed rejste sig og sagde: 'I siger: Herrens tempel, Herrens tempel er vi; derfor har vi myndighed til at gøre dette og hint og det tredje. Men Guds ord forbyder mange af de ting, som I foreslår at gøre.' Ved sit første komme rensede Kristus templet. Forud for sit andet komme vil Han igen rens

templet. Han var dér i færd med at rense templet. Hvorfor? Fordi handelsvirksomhed var blevet ført ind, og Gud var blevet glemt. Med hastværk her og hastværk dér og hastværk et andet sted var der ingen tid til at tænke på himlen. Principperne i Guds lov blev fremholdt, og jeg hørte spørgsmålet blive stillet: 'Hvor meget af loven har I adlydt?' Derefter blev ordet talt: 'Gud vil rense og lutre sit tempel i sin mishag.'"

„I nattens syner så jeg et ildsværd række ud over Battle Creek.

„Brødre, Gud mener det alvorligt med os. Jeg ønsker at sige jer, at hvis vort folks ledere efter de advarsler, der er givet i disse brande, fortsætter, som de har gjort tidligere, med at ophøje sig selv, vil Gud tage legemerne som de næste. Så sandt som Han lever, vil Han tale til dem i et sprog, som de ikke kan undgå at forstå.”

„Gud våger over os for at se, om vi vil ydmyge os for Ham som små børn. Jeg taler disse ord nu, for at vi må komme til Ham i ydmyghed og sønderknuselse og finde ud af, hvad Han kræver af os.“ Publishing Ministry, 170, 171.

„Budskabet for denne tid er ikke: ‘Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel er vi.’ Hvem modtager Herren som kar til ære? — Dem, der samarbejder med Kristus; dem, der tror sandheden, som lever sandheden, som forkynder sandheden i alle dens aspekter.“ Review and Herald, 22. oktober 1903.

“Dette er ikke Søster Whites ord, men Herrens ord, og Hans sendebud har givet dem til mig for at give dem til jer. Gud kalder jer til ikke længere at arbejde imod Ham. Der blev givet megen undervisning angående mænd, som hævder at være kristne, når de åbenbarer Satans egenskaber og i ånd, ord og handling modarbejder sandhedens fremgang og visselig følger den vej, hvor Satan leder dem. I deres hjertes hårdhed har de tilranet sig myndighed, som på ingen måde tilkommer dem, og som de ikke bør udøve. Den store Lærer siger: ‘Jeg vil omstyrte, omstyrte, omstyrte.’ Mennesker siger i Battle Creek: ‘Herrens tempel, Herrens tempel er vi,’ men de bruger almindelig ild. Deres hjerter er ikke blødgjort og underkuet ved Guds nåde.” Manuscript Releases, bind 13, 222.